

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 12 stycznia 2024 r.

DIH-3.707.134.2023.MB „informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH - 3.3.2024

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr NU.35.2023 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 9 października 2023 r., na mocy której przedsiębiorcy SPS Handel Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) polegających na:

- podaniu cen produktów w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości - bez wskazania, że podana cena jest ceną przed wprowadzeniem obniżki, - niewidocznieniu w miejscu sprzedaży ceny jednostkowej żelków, w sklepie PRIM w Białymstoku, należącym do ww. przedsiębiorcy,

**Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchyla zaskarżoną decyzję
w całości i orzeka co do istoty sprawy**

w ten sposób, że przedsiębiorcy SPS Handel Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie wymierza karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) polegających na:

- podaniu cen produktów w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości - bez wskazania, że podana cena jest najniższą ceną produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki,
- niewidocznieniu w miejscu sprzedaży ceny jednostkowej żelków, w sklepie PRIM w Białymstoku, należącym do ww. przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

W dniach 21 - 28 lipca 2023 r. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Podlaskim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia NU.8361.154.2023 z 21 lipca 2023 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie, należącym do przedsiębiorcy [xxxx xxxx xxxx xxx xxxx x xxxxxxxx xxxxx] zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”. Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli NU.8360.1.100.2023 z 30 czerwca 2023 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), zwanej dalej: „ustawą o cenach”. Zawiadomienie doręczono stronie 4 lipca 2023 r.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Podlaskiego WIIH stwierdzili, że w ofercie handlowej przedsiębiorcy znajdowały się produkty oferowane po obniżonej cenie, oznaczone określeniem „TANIO” na wywieszkach umieszczonych bezpośrednio przy produktach. Kontrolą objęto 10 losowo wybranych produktów. Stwierdzono, że przy wszystkich ww. produktach znajdowały się większe wywieszki w zielonym kolorze, na których znajdowały się m.in. informacje o: nazwie produktu i jego ilości. Przedmiotowe etykiety zawierały ponadto cztery ceny:

- cenę przedstawioną największą, wyróżniającą się pogrubioną czcionką, jak ustalono w dalszej części kontroli cenę sprzedaży,
- cenę przekreśloną - przedstawioną mniejszą, pogrubioną czcionką,
- cenę opisaną jako „Najniższa cena obowiązująca w okresie ostatnich 30 dni” – jak ustalono w dalszej części kontroli najniższą cenę, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki,
- cenę jednostkową - przedstawioną mniejszą, pogrubioną czcionką.

W przypadku 9 produktów cena jednostkowa była właściwie wyliczona i uwidoczniona prawidłowo. Natomiast dla jednego ze skontrolowanych produktów uwidoczniono dwie gramatury: 75/100 g, zaś cena jednostkowa została podana wyłącznie w odniesieniu do produktu o gramaturze 100 g, brak było natomiast ceny jednostkowej produktu o masie 75 g. Powyższe naruszało art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o cenach, tj. naruszyło wymóg uwidocznienia cen w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, na skutek użycia sformułowania o treści „Najniższa cena obowiązująca w okresie ostatnich 30 dni” bez wskazania, że podana najniższa cena dotyczy okresu przed wprowadzeniem obniżki oraz nie podaniu ceny jednostkowej dla jednego produktu.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 28 lipca 2023 r. NU.8361.154.2023.

Pismem z dnia 3 sierpnia 2023 r. strona wniosła uwagi do ww. protokołu kontroli. Potwierdziła, że w ofercie znajdował się produkt o wskazanych na wywieszce gramaturach 75 g i 100 g oraz że na wywieszce cenowej faktycznie wskazano cenę jednostkową tylko dla produktu o gramaturze 100g i wyjaśniła, że wynikało to z faktu zmiany gramatury przez

producenta. Strona odniosła się również do użycia niepełnego sformułowania przy podawaniu najniższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni, tj. bez wskazania okresu przed wprowadzeniem obniżki. Zauważyła, że żaden przepis prawny nie wskazuje dosłownego brzmienia informacji o obniżce oraz przywołała treść art. 4 ust. 2 ustawy o cenach. Strona podkreśliła, że treść tej informacji nie wynika również z przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 roku w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776) dalej jako: „rozporządzenie Ministra Rozwoju”. Zdaniem przedsiębiorcy żadna z wymienionych regulacji nie precyzuje treści informacji, zatem przedsiębiorca może w dowolny sposób sformułować jej treść, zaś określenie „Najniższa cena obowiązująca w okresie ostatnich 30 dni” spełnia wymagania wskazane w przepisie, ponieważ na wywieszce cenowej jest informacja o najniższej cenie towaru.

W odpowiedzi na ww. pismo, Podlaski WIIH pismem z 11 sierpnia 2023 r. poinformował, że w przypadku produktu zakwestionowanego z uwagi na niewidoczność ceny jednostkowej, podanie na wywieszce dwóch gramatur produktu powinno automatycznie prowadzić do podania dwóch cen jednostkowych odnoszących się odpowiednio do każdej informacji o masie towaru. Zmiana gramatury produktu wprowadzona przez producenta nie znosi obowiązku wskazanego w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. Natomiast odnosząc się do niepełnego sformułowania o treści: „Najniższa cena obowiązująca w okresie ostatnich 30 dni”, Podlaski WIIH wskazał, że pomimo, braku doprecyzowania w przepisach jak dokładnie powinna być sformułowana informacja o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki - określenie „Najniższa cena obowiązująca w okresie ostatnich 30 dni” jest niewystarczające, ponieważ nie zawiera wprost informacji, że podawana cena jest związana z obniżeniem ceny. Brak określenia wskazującego konkretny termin, w odniesieniu do którego wylicza się cenę najniższą w okresie 30 dni może spowodować, że klient może mieć wątpliwości co do faktycznej treści takiej informacji. Może zrozumieć ją w różny sposób - np. może ją odnieść do dnia zapoznania się z taką informacją, a jeszcze inaczej - do ostatniego dnia obowiązywania obniżki. Podlaski WIIH podtrzymał stanowisko przedstawione w protokole kontroli NU.8361.154.2023.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa” Podlaski WIIH zawiadomieniem z dnia 8 września 2023 r., poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, z tytułu niewypełnienia obowiązku wskazanego w art. 4 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy tj.:

- podania cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości - bez wskazania, że podana cena jest ceną przed wprowadzeniem obniżki,
- niewidoczności w miejscu sprzedaży ceny jednostkowej żelków.

Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art.9 i 10 oraz art. 73 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, sporządzenia z nich notatek, kopii lub odpisów, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w każdym stadium postępowania oraz składania wniosków dowodowych na podstawie art. 78 § 1 Kpa.

Ponadto zwrócono się do przedsiębiorcy o nadesłanie informacji o wielkości obrotów i przychodu, uzyskanych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w 2022 roku.

W odpowiedzi w piśmie z 20 września 2023 r., strona wniosła o zastosowanie art. 189f Kpa i odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej oraz poprzestanie na pouczeniu, powołując się na znikomą wagę naruszenia oraz zaprzestanie naruszania prawa. Strona poinformowała po raz kolejny, że błędne wskazanie ceny jednostkowej wynikało z faktu zmniejszenia gramatury przez producenta - zastosowania tzw. „downsizingu” i wskazała, że uchybienie zostało usunięte i na wywieszce prezentowana jest prawidłowa cena jednostkowa. Poinformował również, że kwestionowany zapis z użyciem niepełnego sformułowania o treści: „Najniższa cena obowiązująca w okresie ostatnich 30 dni” został uzupełniony o informację, że jest to najniższa cena z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, aby nie było żadnych wątpliwości. Przedsiębiorca wskazał również wielkość obrotów i przychodów osiągniętych w 2022 roku.

W dniu 9 października 2023 r. Podlaski WIIH, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 104 § 1 Kpa wydał decyzję NU.35.2023, na mocy której wymierzono przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) polegających na:

- podaniu cen produktów w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości - bez wskazania, że podana cena jest ceną przed wprowadzeniem obniżki,
- niewidocznieniu w miejscu sprzedaży ceny jednostkowej żelków, w sklepie, należącym do ww. przedsiębiorcy.

W dniu 9 listopada 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Podlaskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w sprawie, ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji lub uchylenie zaskarżonej decyzji i odstąpienie od wymierzania kary pieniężnej.

Pismem z dnia 23 listopada 2023 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji NU.35.2023 Podlaskiego WIIH z dnia 9 października 2023 r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Natomiast art. 4 ust. 2 ww. ustawy wskazuje, że w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolicie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu, o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Cena jednostkowa (§ 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju) dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy - dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę - dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia, w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, zgodnie z którym, wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);

- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o cenach powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę od decyzji NU.35.2023 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 9 października 2023 r. (sygn. akt: NU.8361.154.2023.MS), na mocy której na przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych).

W toku postępowania odwoławczego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadził dokładną analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również zarzutów strony zawartych w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach, co powoduje konieczność nałożenia przez Podlaskiego WIIH kary pieniężnej.

Ustalenia kontroli dały podstawę do wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Biorąc pod uwagę ustalenia stanu faktycznego zawarte w protokole kontroli, Prezes UOKiK stwierdził, że w niniejszym przypadku z całą pewnością doszło do

naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen, albowiem uchybienia dotyczyły wymogu uwidocznienia cen w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, na skutek użycia sformułowania o treści „Najniższa cena obowiązująca w okresie ostatnich 30 dni” bez wskazania, że podana najniższa cena dotyczy okresu przed wprowadzeniem obniżki oraz nie podaniu ceny jednostkowej dla jednego produktu.

Prezes UOKiK podkreśla, że w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru jest obowiązek uwidocznienia obok informacji o obniżonej cenie również informacji o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki na co wskazuje art. 4 ust. 2 ustawy o cenach.

Podlaski WIH wydając decyzję NU.35.2023 wskazał na naruszenie obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach polegających na: podaniu cen produktów w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości - bez wskazania, że podana cena jest ceną przed wprowadzeniem obniżki oraz niewidocznieniu w miejscu sprzedaży ceny jednostkowej żelków. Organ drugiej instancji w wyniku analizy zgromadzonego materiału w sprawie zauważa, że sformułowanie określające pierwsze naruszenie, tj. wyrażenie „Najniższa cena obowiązująca w okresie ostatnich 30 dni” jest nieprecyzyjne. Brakuje w nim wskazania, że okres ten obejmuje 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Zaznaczyć należy, że artykuł określający wysokość sankcji z tytułu przedmiotowych naruszeń, tj. art. 6 ust. 1 wskazuje, że jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Zatem doprecyzowanie przez Prezesa UOKiK rodzaju naruszeń obowiązków wynikających z ustawy o cenach, których dopuściła się strona, nie ma wpływu na wymiar kary.

W ocenie Prezesa UOKiK zgromadzony w sprawie materiał jest rzetelny i spójny. Stwierdzony w toku kontroli stan faktyczny został opisany w dołączonym do akt sprawy protokole kontroli oraz załącznikach. Co więcej, zarówno stan faktyczny, jak i stwierdzone naruszenie przepisów ustawy o cenach, a co za tym idzie konieczność nałożenia kary pieniężnej, nie budzi wątpliwości organu drugiej instancji.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdził, że w niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę stwierdzone nieprawidłowości należy doprecyzować rodzaj naruszeń obowiązków wynikających z ustawy o cenach, których dopuściła się strona. Prezes UOKiK wydał decyzję i uchylił skarżoną decyzję oraz orzekł w sprawie co do istoty w ten sposób, że wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach polegających na:

- podaniu cen produktów w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości - bez wskazania, że podana cena jest najniższą ceną produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki,
- niewidocznieniu w miejscu sprzedaży ceny jednostkowej żelków, w sklepie, należącym do przedsiębiorcy.

Organ drugiej instancji orzekając jak powyżej, tak jak organ pierwszej instancji, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił kryteria wymiaru kary wskazane w art. 6 ust.

3 ustawy o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o cenach przez przedsiębiorcę oraz uzyskane przez niego korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając stopień naruszenia obowiązków, Prezes UOKiK podobnie jak Podlaski WIH, wskazuje, że sformułowania o treści: „Najniższa cena obowiązująca w okresie ostatnich 30 dni” bez wskazania, że podana najniższa cena dotyczy okresu przed wprowadzeniem obniżki, narusza obowiązujące prawo. Użyte przez stronę sformułowanie nie zawiera wprost informacji, że podawana cena jest związana z obniżeniem ceny. Brak określenia wskazującego konkretny termin, w odniesieniu do którego wylicza się cenę najniższą w okresie 30 dni powoduje, że konsument może mieć wątpliwości co do faktycznej treści takiej informacji oraz może ją zrozumieć w różny sposób - np. odnosząc ją wyłącznie do ostatnich 30 dni. Z kolei brak ceny jednostkowej wpływa bezpośrednio na podjęcie decyzji o zawarciu konkretnej umowy, ponieważ pozbawia konsumenta podstawowej informacji o produkcie, który chce on kupić. Prezes UOKiK wskazuje, że funkcją ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównanie cen produktów podobnych w sposób optymalny na podstawie prostych kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych działań matematycznych. Stąd też, oprócz ceny za produkt, w miejscu sprzedaży detalicznej musi być również uwidoczniła cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary (kilogram/litr). Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównać ceny takich samych lub podobnych produktów w danym sklepie, ale także mogą faktycznie przekonać się, czy podana cena jednostkowa (za kilogram/litr) jest niska czy wysoka i podjąć decyzję o zakupie w innym sklepie. Brak rzetelnej informacji w tym zakresie uniemożliwia konsumentom porównanie cen oferowanych produktów, a tym samym dokonanie świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru. Należy jednak zauważyć, że brak ceny jednostkowej dotyczył tylko jednego produktu.

Analizując przesłankę dotyczącą dotychczasowej działalności przedsiębiorcy Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że kontrola przeprowadzona w dniach 21 - 28 lipca 2023 r. była kolejną, w której stwierdzono, że strona postępowania naruszyła przepisy ustawy o informowaniu o cenach. Wprawdzie obowiązek uwidaczniania, w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi, obok informacji o obniżonej cenie również informacji o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, wynika z przepisów, które obowiązują od 1 stycznia 2023 r. jednakże strona prowadzi działalność gospodarczą od 2 stycznia 2020 r. i powinna uważnie

zapoznać się i niezwłocznie realizować obowiązki wynikające z znowelizowanych przepisów. Należy również zauważyć, że strona została powiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli i o jej zakresie przedmiotowym. Zawiadomienie strona odebrała 4 lipca 2023 r., natomiast kontrola rozpoczęła się 21 lipca 2023 r. Zatem miała ona, wystarczająco dużo czasu, by przygotować się do kontroli i wyeliminować ewentualne nieprawidłowości. Wymierzając karę pieniężną uwzględniono również wielkości obrotów i przychodu na podstawie informacji przekazanej przez stronę w piśmie z dnia 20 września 2023 r.

Przesłanka dotycząca sankcji nałożonych na spółkę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach trans granicznych nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

W odwołaniu strona zarzuciła Podlaskiemu WIIH naruszenie art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że wywieszki cenowe naruszają ww. przepis, podczas gdy wywieszki cenowe zawierały wszystkie wymagane i niezbędne elementy, a cena produktów podana była w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK wskazuje, że strona przyznała, że na wywieszce cenowej żelków faktycznie wskazano cenę jednostkową wyłącznie dla produkty o gramaturze 100 g., a nie wskazano ceny jednostkowej dla produktu 75 g. Poinformowała, co zostało uwzględnione przy ustalaniu wysokości kary, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, że uchybienie to zostało niezwłocznie usunięte i na wywieszce cenowej prezentowana jest prawidłowa cena jednostkowa. Jak również strona podjęła działania mające na celu wyeliminowanie takich przypadków w przyszłości, tj. zobowiązała dostawców do informowania o zmianie gramatury opakowań jednostkowych tak, żeby ewentualne zmiany mogły być wprowadzone po dostawie nowej partii towaru.

Ponadto Prezes UOKiK nie ma wątpliwości, czego nie neguje również strona, że konsumentom zakomunikowano obniżkę cen, a tym samym przy uwidacznianiu cen miały zastosowanie przepisy art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach. Nakładają one na przedsiębiorcę w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru, obowiązek przekazania konsumentom informacji o obniżonej cenie oraz informacji o cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości. Wprowadzenie art. 4 ust. 2 ustawy o cenach nastąpiło ustawą o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw z dnia 1 grudnia 2022 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581), która to zmiana była podyktowana koniecznością ochrony konsumenta przed tzw. „rzekomymi obniżkami”. Jak bowiem wynika z Wytycznych dotyczących wykładni i stosowania art. 6a dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE C 2021 Nr 526 str. 130) „Celem tego co najmniej 30-dniowego okresu odniesienia jest uniemożliwienie podmiotom gospodarczym żonglowania cenami i przedstawiania fałszywych obniżek cen, np. podnoszenia ceny na krótki okres, aby następnie ją obniżyć i przedstawić jako (znaczącą) obniżkę ceny, co wprowadza konsumentów w błąd. Wspomniany 30-dniowy okres na ustalenie „wcześniejszej” ceny odniesienia jest zatem gwarancją, iż cena

odniesienia jest prawdziwa, a nie stanowi jedynie narzędzia marketingowego, które ma wywołać wrażenie atrakcyjności obniżki.”

Prezes UOKiK zgadza się ze stroną, że art. 4 ust. 2 zobowiązuje przedsiębiorcę w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru do podania m.in. informacji o najniższej cenie towaru lub usługi z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Zgadza się również, że ani ustawa o cenach ani rozporządzenie Ministra Rozwoju nie wskazuje dokładnie jak ta informacja ma brzmieć, wskazuje jedynie, że taka informacja powinna być nie precyzując jej treści. Jednakże organ drugiej instancji wskazuje, że nie oznacza to że przedsiębiorca może w dowolny sposób sformułować jej treść. Znaczenie treści tej informacji musi wskazywać, że podana ceną jest najniższą ceną tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Podsumowując Prezes UOKiK stoi na stanowisku, iż w przypadku gdy strona informuje o obniżce cen sprzedawanych towarów powinna obok informacji o obniżonej cenie podać również informację o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki składającą się z dwóch elementów: cenie, jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (wartości wyrażonej w zł) wraz z wyjaśnieniem co ta cena oznacza, czyli że jest to cena jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, nie zaś zwrotem „Najniższa cena obowiązująca w okresie ostatnich 30 dni”. Wskazanie przez stronę informacji o treści „Najniższa cena obowiązująca w okresie ostatnich 30 dni” w żadnym wypadku nie można uznać za tożsame ze zwrotem „najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”. Stosując ww. skrót przedsiębiorca informuje konsumenta, że jest to cena najniższa z 30 dni, ale nie wskazuje, że przed wprowadzeniem obniżki. Zatem konsument może mieć wątpliwości co do faktycznej treści takiej informacji. Może zrozumieć ją w różny sposób, może odnieść ją np. do dnia zapoznania się z taką informacją lub do ostatniego dnia obowiązywania obniżki. Dopuszczalne jest np. z uwagi na brak miejsca na metce stosowanie skrótu opisu „najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”, jednakże musi on być z nim tożsamy, tak aby informacja o cenie produktu była uwidoczniiona w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości. Ponadto w ocenie Prezesa UOKiK uwidocznienie na wywieszce cenowej czterech cen bez dokładnego wskazania, co która cena oznacza, powoduje, że konsument nie otrzymuje w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości informacji o cenie produktu.

Organ drugiej instancji, zwraca również uwagę, że to na przedsiębiorcy prowadzącym działalność handlową spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by konsument wraz z produktem otrzymywał wyczerpującą i konkretną informację o jego cenie, w tym przypadku o cenie po obniżce, o najniższej cenie obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki oraz cenie jednostkowej w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości, tak aby mógł dokonać świadomego wyboru. Należy zwrócić uwagę, że w przedmiotowej sprawie przedsiębiorca uwidoczniał na wywieszce oprócz informacji cenowych wymaganych przepisami jeszcze jedną przekreśloną cenę. W ocenie Prezesa UOKiK wskazanie dodatkowej przekreślonej ceny oraz zastosowanie nieprecyzyjnego sformułowania „Najniższa cena obowiązująca w okresie ostatnich 30 dni” do wskazania najniższej ceny produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, powoduje, że informacja

cenowa jest uwidoczniona w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, co może uniemożliwić konsumentom podjęcie świadomej decyzji o zakupie, gdyż nie będzie on mógł ocenić czy przedsiębiorca rzeczywiście oferuje do sprzedaży produkt po obniżonej cenie. Warto podkreślić, że przedsiębiorca nie ma obowiązku podawania dodatkowych informacji cenowych poza wskazanymi w art. 4 ustawy o cenach. W przypadku, gdy przedsiębiorca decyduje się na podawanie dodatkowych informacji to wszystkie one wraz informacjami wymaganymi na podstawie ustawy o cenach muszą być uwidocznione w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości. Zaakcentować należy, iż uwidocznienie informacji o obniżonej cenie, informacji o najniższej cenie tego produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki oraz ceny jednostkowej produktu całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Informacja dotycząca ceny oraz ceny jednostkowej określonego towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Wymagania zawarte w art. 4 ww. ustawy dotyczą wszelkich przedsiębiorców i towarów oferowanych do sprzedaży detalicznej.

Należy wskazać, że niezrealizowanie obowiązków wskazanych w ustawie o informowaniu o cenach zgodnie z jej art. 6 ust. 1, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zatem stwierdzenie - udowodnienie braku informacji w zakresie ceny jednostkowej, jak też sprzecznego z ustawą sposobu ich uwidocznienia tak, jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie - jest wystarczającą przestanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej - zmniejszenia gramatury przez producenta, tj. zastosowania tzw. „Downsizingu”) danego podmiotu, czy też nie. Powyższa ustawa nie przewiduje przy tym możliwości badania przez organy Inspekcji istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L Nr 80 z 18.03.1998 r.) nakazuje, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstraszająca, jej

wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami cenowymi, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa.

Art. 6 ustawy o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 ww. ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości (zmniejszenie gramatury przez producenta) oraz okoliczności podniesione przez przedsiębiorcę, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Strona, jako profesjonalny uczestnik obrotu, miała obowiązek znać i przestrzegać przepisy prawa związane z wykonywaną przez nią działalnością. Była ona obowiązana zorganizować swoją działalność w taki sposób, aby nie dopuścić do naruszenia prawa.

Nałożona kara pieniężna w wysokości 1 500,00 zł, nie została wymierzona w maksymalnej wysokości, lecz w kwocie stanowiącej 7,5% maksymalnej kwoty, tj. 20 000 zł przewidzianej ustawowo. Wymierzona kara spełni jednak w sposób właściwy funkcje dyscyplinujące i represyjne, a także prewencyjne tak aby nie dochodziło do naruszania prawa w przyszłości i jest adekwatnym środkiem reakcji administracyjno-prawnej na ujawnione naruszenie prawa.

Ponadto odnosząc się do zarzutu naruszenie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie w stanie faktycznym sprawy i nałożenie na odwołującą kary pieniężnej w sytuacji gdy waga naruszenia prawa jest znikoma a strona skorygowała widniejące informacje zgodnie z wytycznymi Podlaskiego WIIH Prezes UOKiK, podobnie jak organ pierwszej instancji, po przeanalizowaniu sprawy nie widzi podstaw zastosowania art. 189f Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. W toku kontroli

strona nie wyeliminowała nieprawidłowości, dopiero w piśmie z 20 września 2023 roku poinformowała, że stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały usunięte, tj. na wywieszce cenowej żelków umieszczono prawidłową cenę jednostkową oraz w przypadku pozostałych zakwestionowanych produktów został uzupełniony zapis informujący o najniższej cenie z okresu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Jednakże co istotne, w trakcie kontroli ustalono, że przedsiębiorca użył sformułowania o treści „Najniższa cena obowiązująca w okresie ostatnich 30 dni” bez wskazania, że podana najniższa cena dotyczy okresu przed wprowadzeniem obniżki dla wszystkich 10 skontrolowanych produktów oraz że nie podał ceny jednostkowej dla jednego z nich. Tym samym uwidocznił on ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości przy 10 rodzajach towarów na 10 skontrolowanych, co stano 100 % wszystkich skontrolowanych. Stąd też wagi naruszenia prawa nie można było uznać za znikomą. Dodatkowo Prezes UOKiK wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowaniu do sprzedaży produktów lub usług konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację cenową. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadzędnym celem ustawy o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Jak już wskazano wcześniej wprowadzenie przepisów dotyczących obniżek cenowych produktów miały na celu eliminację fałszywych obniżek i zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen, a także stworzenie identycznych warunków dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Natomiast rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o cenie jednostkowej nabywanego towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy. Podkreślić należy, iż cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, itp. Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównywać ceny takich samych bądź podobnych produktów w obrębie tej samej bądź różnych placówek handlowych w sposób nieskrępowany, ale również mogą przekonać się czy podana cena jednostkowa (np. za kilogram czy tonę określonego towaru) jest dla nich odpowiednia. Tym samym przestępka pierwsza nie została spełniona. Nawet przyjmując za spełnioną przestępkę dotyczącą zaprzestania naruszenia - strona pismem z 20 września 2023 r. poinformowała, że usunęła stwierdzone nieprawidłowości - należy wskazać, że przestępki te muszą być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej instancji stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Nie została spełniona również przestępka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie

skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Nadto należy podkreślić, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, który zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do strony mogły być one prowadzone przez Podlaski WIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Podlaskiego WIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 Kpa nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, tj. zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o cenach, bowiem dla 100% skontrolowanych produktów o obniżonej cenie uwidoczniała ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ jednoznaczna i niebudząca wątpliwości cena musi być uwidoczniona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie (tj. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego) zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Biorąc powyższe pod uwagę wniosek strony o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w sprawie, ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji lub uchylenie zaskarżonej decyzji i odstąpienie od wymierzania kary pieniężnej jest niezasadny.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/